

641. NENADÁNÍ

1281.

Z Rajhradu

A-ni sem se ne-na-dál, že mně Pán Bůh že-nu dal. Ta-ko-vó he-zkó, že jí né-ni v Mora-vě, v Slezko.

Ani sem se nenadál,
že mně Pán Bůh ženu dal.
Taková hezkó,
že jí není v Moravě, v Slezko.

642. PŘÍTĚCHA

1282.

Co-pak tak, A-ni-čko, smu-tná se-díš, na své bí-lé ru-ce smutně hle-díš? Dyť se ti, A-ni-čko,

ne-tře-ba bát, šak ti ty ro-di-če ne-bu-dó lát.

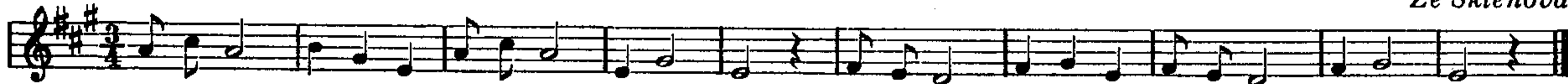
- Copak tak, Aničko, smutná sedíš,
na své bílé ruce smutně hledíš?
Dyť se ti, Aničko, netřeba bát,
šak ti ty rodiče nebudó lát.

Tatíček je starý, máti stará,
ona ti synečka vychovala,
vychovala ti ho dle libosti,
věil ti ho zadává do věčnosti.

643. KONEC ZÁLETŮM

1283.

Ze Sklenova

Či je to sva-dbička, či je to ve-se-li? To te-ho sy-ne-čka, co se ně-ska že-ni.

Či je to svadbička,
či je to veseli?
To teho synečka,
co se něska ženi.

Uchla nam hrušečka,
už něbudě rodiť,
něbuděš, synečku,
za děvčaty chodiť.

644. PŘÍCHUŤ NEVĚSTINA

1284. (Nápěv předešlý)

Děvečka svobodná
jak ryba povodná,
chodí po svobodě
jak ryba po vodě.

Dyž rybu vyloví,
ráda by do vody,
jak sa dívča vydá,
ráda by svobody.¹⁾

¹⁾ Sloboda, sloboda,
jak je ona dobrá,
ešče lepší štěstí,
komu ho Pán Bůh dá.

Dyby mně Pámbiček
slobodu navrátil,
nevdávala bych se,
dyby mně zaplatil.